## CİLALAR DÖKÜLÜYOR

Cila dökülmesi her alanı kapsıyor. Yargının bağımsızlık ve tarafsızlığını tamamen yitirmesi mi örneğin? Silivri tutsağı Mustafa Balbay'ın bize ilettiği 29 Nisan 2013 tarihli "Ergenekon Davasına İlişkin Paylaşmak İstediğim Genel Değerlendirme"den özet bir alıntı bile yeter:

"Kamuoyunda Ergenekon davası diye bilinen, 22 iddianamenin birleştirilmesiyle oluşan torba davada 18 Mart 2013'te açıklanan esas hakkında mütalaa ile karar aşamasına gelinmiştir. 2271 sayfalık mütalaa 5 yıl önce yazılmış iddianamenin çok kötü bir özetinden ibarettir. Bu dava başladığında geçmişteki karanlık olayların aydınlatılacağı, darbelerin yargılanacağı, faili meçhullerin ortaya çıkarılacağı söylenmişti. Yargılama sürecinin tümüne katılmış, mütalaayı okumuş bir kişi olarak vurgulamak isterim ki bu davada aydınlatılmış tek bir olay, aydınlığa çıkarılmış herhangi bir karanlık süreç yoktur. Davada adım adım 22 iddianame birleştirilmiş, böylece tek tek gerçekliği kanıtlanmamış suçlamalar daha da içinden çıkılmaz bir karmaşaya dönmüştür. (…)

Bu dava, olmamış darbe iddiaları, delilsiz suçlamalar, hiçbir şekilde suç unsuru oluşturmayan sosyal faaliyetler, meslek faaliyetleri toplamıdır. Bütün bunlara Danıştay cinayeti ve Cumhuriyet gazetesine atılan bomba olayı eklenerek davaya "cebir ve şiddet unsuru" katılmıştır. Danıştay cinayetinin Ergenekon davası kapsamına alınmasını sağlayan, bir sanığın hem gizli hem açık tanık olarak verdiği ifadedir. Mütalaaya göre Osman Yıldırım adlı sanık, açık tanık olarak ifade vermiş, daha sonra gizli tanık olarak bu ifadeyi "doğrulamıştır". Bu durum hukuk adına utanç vericidir. Mütalaanın 1169. Sayfası okunduğunda gerçek görülecektir. Sadece bu hukuksuzluk bile davanın nasıl bir mantık üzerine kurulduğunu ortaya koymaktadır. (…)

Bu dava Türkiye'de büyük bir korku ikliminin yaratılması, muhaliflerin susturulması, pekçok kurumun gerçek işlevini yerine getiremeyecek şekilde işlevsizleştirilmesi sonuçlarını doğurmuştur. Bir anlamda davayı kurgulayanlar açısından amaca ulaşılmıştır. Davanın sonuçlanma aşamasına gelindiğinde İmralı ile karşılaştırılması yukarıdaki amaçların yanı sıra, sanıkların adeta "rehine" olarak tutulduğu yargısını gündeme getirmiştir".

Balbay'ın saptamalarına ilaveler yapalım: Bir, Ergenekon davası derin devleti açığa çıkarma değil, AKP öncesi ve AKP dönemi derin devletini sis perdesiyle gizleme operasyonudur. İki, kimi muhaliflerin susturulmasıyla, toplumun sindirilmesiyle, kurumların teslim alınmasıyla amaçlanan,

Cumhuriyetle hesaplaşmanın, rejim yıkıcılığının meşrulaştırılması ve potansiyel karşı çıkışların emperyalizm destekli bir güç gösterisiyle bastırılmasıdır. Üç, siyasal İslam iktidarının inşa etmekte olduğu kendi rejimine meşruiyet kazandırılmasıdır.

Ergenekon davası açısından bir anlamda amaca ulaşılmıştır. Ancak, iktidara yeni tehditler, yeni umacılar, yeni "terörizmle savaş" bahaneleri gerekmektedir. Bunun için taşeron örgütlere terör saldırıları yaptırtmak, sonra da onları yeni davalar kapsamında sanık sandalyesine oturtmak yeterli değildir. Cumhuriyet döneminin önemli bir siyasal kurumu olarak ayakta duran CHP'nin yıpratılması gerekir. En iyi yıpratma yolunun sahte iddianameler yöntemi olduğu sınanmıştır. Demek ki, yeni tezgahlara hazırlıklı olunmalıdır.

Cilanın çoktandır döküldüğü diğer bir alan dış politikadır. Obama'nın "Suriye'ye doğrudan müdahaleyi düşünmüyoruz" açıklamasını ferahlatıcı değil kaygılandırıcı bir ifade olarak okumak durumundayız. Demek ki, Suriye'den başlamak üzere sahneye taşeron güçlerin sürülmesine karar verilmiştir. İsrail, Türkiye, Suudi Arabistan kapsamlı askeri tatbikatlara başlamıştır bile. İsrail'in Suriye'yi bombalamasında olduğu gibi bazıları sıcak saldırıları da kapsamaktadır. Ne var ki, BM Araştırma Komisyonu Başkanı Del Ponte'nin "kimyasal silahı muhaliflerin kullandığına" ilişkin raporu, cilayı fena halde dökmüştür. Şimdi yeni çarpıtmaların zamanıdır. Türkiye'de Suriye'ye müdahaleye başından beri karşı olanlara karşı yeni psikolojik savaş yöntemleri denenirse kimse şaşırmasın.

Suriye cilasının tam dökülmesi yani Türkiye'nin savaşa tam bulaştırılması halinde, açılım/barış/çözüm sürecinin cilasının da tam kazınacağından emin olabilirsiniz.

Taksim'i 1 Mayıs'a aşırı güç kullanımıyla kapatan iktidar, demokrasiye/uzlaşmaya değil şiddete, zorbalığa, otokrasiye eğilimli olduğunu kanıtlamıştır. Sırtını "çözüm sürecine" dayayarak şiddet kullanımını ve teokratik faşizme yönelişini tartışılmaz kılabileceğini sanan iktidar fena halde yanılmaktadır. "Cilalı taş" döneminden "kaba taş" dönemine geçişi gerçekleştiremeyecektir.